

HEPPIN AT FÁA HØVUÐSLEIKLUT

– Eg havi verið sera heppin og verið á rætta staði til rætta tíðspunktið, sigur føroyski dansarin og korografurin, Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck, ið fekk ein av høvuðsleiklutunum í filminum "Fågelfångarens Son"

FRANTS JENSEN

FRANTS@SOSIALURIN.FO

Tað var sum dansari og koregrafur í New York, at Vígdis kom í samband við svenska leikstjóran, Richard Hobert.

Visti ikki hvønn leiklut

– Eg møtti Richard Hobert í New York í 2010, haldi eg tað var, tí dóttir hansara, Nina Hobert, komponeraði tónleik til eitt teatursstykki til bólkin Scandinavian American Theater Company, ið eg og onnur høvdu stovnað, har eg arbeiddi. Tá ið hann frætti, at eg var úr Føroyum, spurdi hann meg, um eg kendi nakað til søgnina, sum hann hevði hoyrt frá Daniellu. Eg lovaði at kanna hetta nærri, og so skrivaðu vit saman í eina tíð. Tað gingu nøkur ár, har eg einki hoyrði frá honum, sigur

Vígdis.

– Men so eitt ár frammanundan, at upptøkurnar byrjaðu, setti han seg í samband við meg aftur og spurdi, um eg vildi koma til Stokholm til upptøkuroynd. Hann hevði spurt, um eg var áhugað av hava onkran leiklut. Eg visti ikki, hvønn leiklut hann ætlaði mær, og væntaði als ikki ein av høvuðsleiklutunum. Hann gav mær nøkur pappír og bað meg lesa og leika tað, har tað stóð Johanna, sigur Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck.

– Eg var eitt sindur fjálturstungin. Tað var kanska gott, at hann ikki segði mær, hvønn leiklut hann ætlaði mær, tí so hevði verið størri trupulleiki við fjáltrinum, sigur Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck.

Fekk ein av høvuðsleiklutunum

Til upptøkuroyndina leikti hon saman við einum professionellum leikara, men visti ikki nógv meira, hvør hennara leiklutur fór at vera. Men Richard Hobert hevði sæð og ætlað nakað meira við Vígdis. Hon varð biðin um at koma aftur. Hon skuldi hava ein av høvuðsleiklutunum sum persónurin Johanna.

– Vit komu tó ásamt um, at tað var ikki endaligt við mínum leikluti, fyrr enn mannligi høvðsleikarin var funnin, og um vit riggaðu saman. Tá ið eg royndarvandi við Rudi Kohnke, gekk tað sera væl, og eg fekk leiklutin, sigur Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck.

Brúka røddina og ikki dansin

Hon hevði tó ikki nakra útbúgving sum sjónleikari. Tað var innan

Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck úr Havn hevur leiklutin sum Johanna í filminum "Fågelfångarens Son".
Mynd: Álvur Haraldsen

dans og koregrafi, hon hevði royndir. Hon hevði tó eitt grundskleid í sjónleiki.

– Eg havi arbeitt í sjónleikarhúsi og nógv saman við sjónleikarum. Tað er tí ikki heilt fremmant fyri mær at vera sjónleikari. Eg mátti tó arbeiða á ein annan hátt, enn eg hevði arbeitt áður. Nú mátti eg brúka røddina og ikki dansin. Fyri meg var hetta eitt nýtt amboð at nýta. Richard visti hetta, og hann hjálpti mær væl.

Johanna ein avbjóðandi leiklutur

– Tað kravdi nógv at seta meg inn í, hvør henda Johanna var, og hvussu hon var yvirfyri øðrum. Hetta tosaðu eg og Richard nógv um, og eg royndi at taka hansara ynski við, tá ið eg skuldi vera í leiklutinum. Ein stór avbjóðing var eisini at vera í einum leikluti, har vit livdu í 1800-talinum, har umstøðurnar vóru nakrar heilt aðrar enn tær, vit hava í dag. Men tá ið vit komu í gongd við

upptøkurnar, so mentist persónurin Johanna. Hinir leikararnir góvu mær eisini nógv. Tað ber til at fyrireika seg til eitt vist, men tá ið ein kemur í gongd við at spæla, so fella fleiri onnur ting upp á pláss. Tað ræður um at vera kensluliga tilstaðar, sigur Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck.

Trupult at seta børnini upp á pláss

– Eitt tað mest avbjóðandi var at spæla saman fyri børnunum. Tað er nakað annað enn við vaksnum. Millum annað er ein sena, har eg skal taka í børnini og seta tey eitt sindur upp á pláss; tað var avbjóðandi at spæla. Tað gekk yvir míni mørk.

Men tað vóru eisini tungar senur, har eg veruliga mátti vera kensluliga til staðar. Men tá ið upptøkur eru, so verður klipt og flutt, og tá er tað avbjóðandi at vera í somu kensluni aftur, sigur Vígdis Hentze Eliesersdóttir Bjørck.

– Eg var sera fjálturstungin, tá ið eg skuldi spæla saman við føroyskum sjónleikarum, ið eg havi sæð upp til. Millum annað Lauru Joensen, Hans Tórgarð og Hjálmari Dam. Men tey vóru øll sera hjálpsom, og tað gekk væl.

Eg visti ikki, hvønn leiklut, hann ætlaði mær, og væntaði als ikki ein av høvuðsleiklutunum.